

La Roqueta

* Ilustració Mallorquina *

PREU: 0'30 Ptas.

Corpus

Processó del Còrpus. — Tamborè majò.

EL Còrpus treu a llum figures oblidades, figures que son cosa integrant de la mateixa festa. Tres coses hei ha que pregonen, an aquest temps, el baf de s' estiu. Les fuyes d' els abres, el pasatje d' els tranvies, y el trafec d' en Marió a ses festes de carrè. Amb so tambò penjant a sa cintura y endinzada sa gorra fins an es clotell es una institució, cosa d' els temps passats, qu' els veis miran amb carinyo y els atlots amb extranyesa.

S' atlotèa se li riu a les barbes ¡quin desfressat! diuen. El vei Marió no s'inmuta. Com tots els qu' han viscut molt te sa séua filosofia ¿Desfressat? Bé. No es l' únic qui va a lloure an aquest gran sainete de sa vida. Y desfrés per desfrés, desfrés per de dins ó desfrés per defora ¿quin ropatge es més honrat y ofén manco?

* *

El Còrpus es la festa de s' estiu y la festa de la gent jove. Es el día de les grans gales, el día de vestits nous, de sabates qui gisquen, d' enagos enfortides per s' amidó; día de rabietes, de ploreyes y d' apuros. De cumplirse totes ses flastomies que tiren mils de boques fallones, no quedaria a ses nostres ciutats, un ente víu.

Quant es decapvespre, tots emperifollats y oberta pintalample sa porta de sa casa, desfila sa familia, vos podeu imaginâ sense estors lo que representa aquest desfile en grupo.

¡Qué de sacrificis y qué de llágrimes y qué d' hores de treball! Sa familia surt en silenci, enfadada sa mare amb ses nines, en-

Il·lustració Mallorquina

fadades ses nines amb sa mare, enfadat tot-hom. Sa modista esgarrá s' hetxura; es sabaté escatismá sa pell; es capell no cau bé. Y rossegada per tempestats de rabi y entre coixetjaments dissimulats, a dures penes avansa sa familia amb uns morros qu' a s' indiferent qui passi li agafen ganes de repartí entre tanta cara fosca dos doblês d' alegría confortadora. Son pare es s' unic qui se mostra un poc impassible. A ell que no li vagen amb innovacions; una xistera y una levita, y venguen anys y llamps y trons. Entre es capell, sa levita, es guardapits y es calsons, qualque cosa hi ha d' havê d' actualitat. Així discurreix y no s' equivoca. Sa moda, amb sa seva transformació en repòs s' apiada d' ell; y un any li renova una prenda, s' any qui vè un altre, y així sempre, duptant entre s' actualidad y lo antic, convertit en emblema ambulat d' el reneixe de la vida.

Ses cases tenen *Còrpus* solemnes. El *Còrpus* es la festa de s' estiu, l' estació de ses endianas barates y vistoses.

Aquest día ses atletes abandonen es vestit de nina per posarse els arreus de dona. ¡Sa gran il·lusió! Adéu al passat sense penes, horas d' interrogació per lo qu' ha de vení y tal volta de pressentiment per lo que s' ha de plorâ. Aquest día tot se sacrifica a sa «presentada». Y son pare surt més alegre y as mateix temps més trist, amb sos ulls fitosos en sa doneta adorada, carn de sa séua carn y òs d' els séus òssos; primavera florida qu' es per ell, per sa seua vida d' homo, il·lusions mortes ja.

Quin sò tan amarg ha de tení es repicâ d' el *Corpus* per una familia ahont hi ha joventut sense recursos. Quins drames silenciosos, sense sang y sense víctimes conegudes, sense compassió en aquestes hores d' angunia. A la fi s' obrí sa caixota y de lo mes fondo y oblidat d' es motble surt un vestit, tal vegada s' únic: es vestit de novia de sa mare, veyá, es pobre vestit, guardat

com una relliquia, qu' encara guarda entre els doblês, es calô de ses amors primeres. Ses tisores en ses mans ruoses, tayen tremolant; surt es vestit, y sa fiya a sa festa. Y els ulls de sa mare, sempre menos egoista que s' homo, la veuen partí, entre plorosos y riallês. Benehit sacrifici a sa propia joventut que se perpetúa en un altre còs.

Voltros els rics, els farts, no sabeu res d' això.

MIQUEL SARMIENTO,

Processó del *Còrpus*.—Macé de la Sala.

Amor a la llengo de mos avis

Som un pobre glosador
de Mallorca enamorat;
com més augment amb edat,
més per ella teng amor.

Gran temps dins Ciutat vaig viure
y també 'l Rey vaig servir,
y sé bastant de llegir
y una miqueta d' escriure.

Però encara que no en và
dins s' escola es temps passava,
y record lo qu' estudiava
y sé un poch es castellà:

Sempre si 's meu cap governa
en mallorquí glosaré,
que qui bona llengo té
mal fa si 'n cerca d' esterna.

En mallorquí me parlaren
quant comensava a parlar,
y més envant a resar
en mallorquí m' ensenyaren.

Asseguda prop de mí,
mentres es brès engronsava,
cansons ma mare cantava
y eren també en mallorquí.

Y quant sa méua padrina
dins es méus brassos moría,
sa llengo en qu'es despedía,
era llengo mallorquina.

Més tart s' amor vaig coneixe
y sa dòna qu' estimava,
en mallorquí m' explicava
s' amor que li vaig mereixe.

Y quant llevors vaig lligar
sa méua sort amb sa séua,
esser pera sempre méua,
en mallorquí va jurar.

També ensenyats per sa mare,
tan prest còm parlar pogueren,
els meus infants aprengueren
en mallorquí 's nòm de pare.

Y ara també en mallorquí,
es méu nét, àngel de Déu!

quant li dig: — «Qui som, fill meu?»
me respon: — «Es méu Padri.»

D' aquests sers tan estimats
es qu' ara a la Gloria son,
tornen per mí en aquest mon
amb aquests records sagrats:

Y amb ells pensant, un tresor
d' amor dins mon pit enceng,
a sa llengo en que los teng
escrits a dins es méu cor.

Llengo qu' els meus veis parlaren,
y jò sempre vuy parlar,
pura 't desitj conservar
així còm ells te deixaren.

Jò admir sa téua bellesa,
sa dulsura, s' energia,
amb qu' espesses alegría,
òdi, amor, rabia, tristes:.

T' admir perqu' en tú una mina
d' hermosos termes tenim;
y sobre tot, jò t' estim,
sòls per esser mallorquina.

Llassada fòrta y estreta,
que rompersê no consent
ferme 'n so méu pensament
sa llengo de la Roqueta.

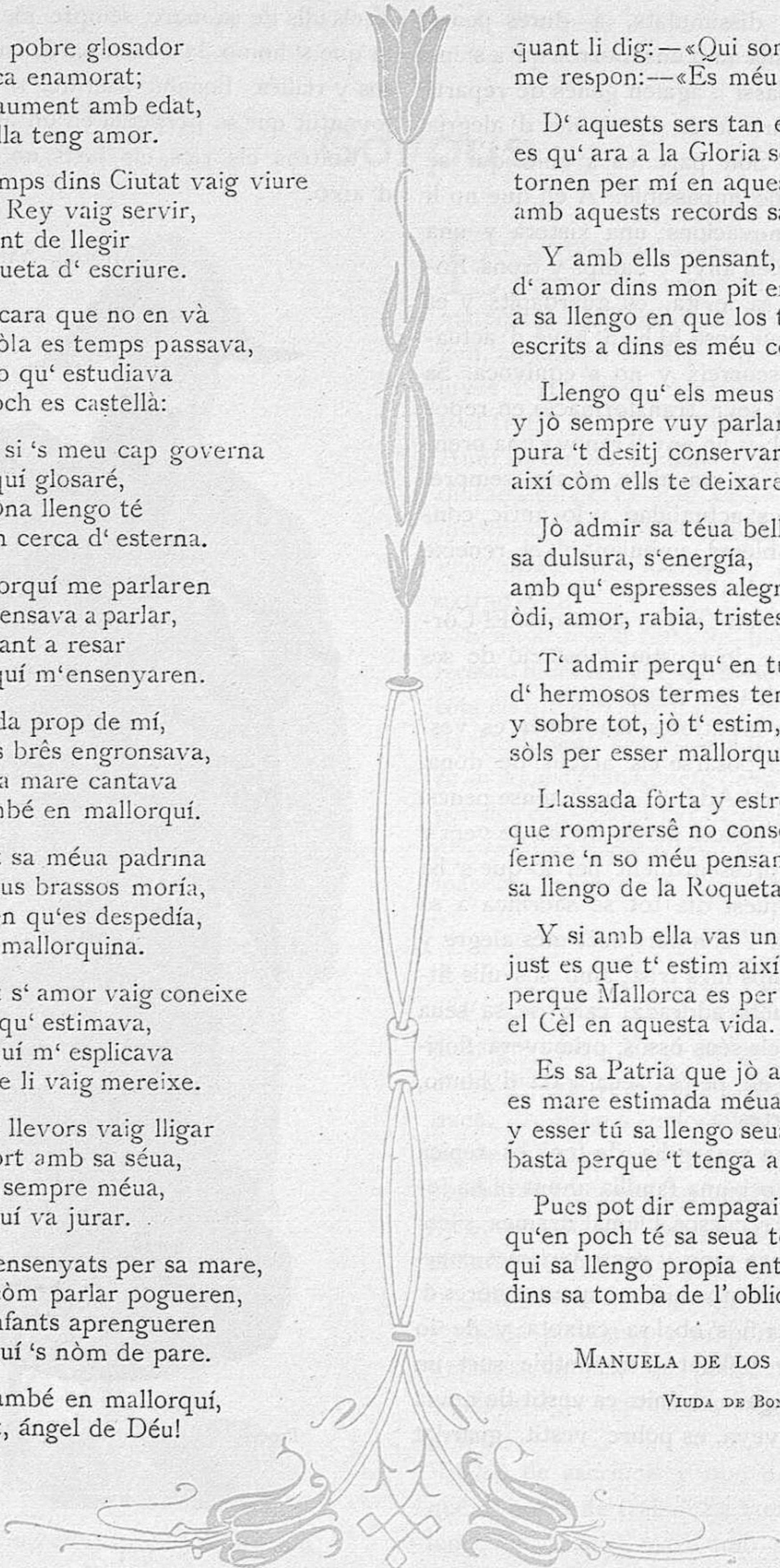
Y si amb ella vas unida
just es que t' estim així,
perque Mallorca es per mí
el Cèl en aquesta vida.

Es sa Patria que jò ador,
es mare estimada méua
y esser tú sa llengo seua
basta perque 't tenga amor.

Pues pot dir empagait
qu'en poch té sa seua terra,
qui sa llengo propia enterra
dins sa tomba de l' oblid.

MANUELA DE LOS HERREROS,

VIUDA DE BONET.

Penes y alegries

SA vida té els seus dies bons y els seus dies dolents, mos deia Don Joan, homo d' una xixantena d' anys, honrat a carta cabal, de molt bon cor sobretot, el qual cada nit, en es cafè, mos solia contà un epissòdi de sa séua vida.

Y com era molt afectat a demostrà amb pròves lo que deia, mos contà com a confirmació de ses séues paraules, es siguent fet:

Ere un dia d'els més crúus y frets de s' hivern.

Tot lo matí y capvespre havia nevat, així es qu' els carrers estaven cubèrts de néu.

Tot aquell qui pogué se passà es día dins ca-séua, devora sa xemenea, ¡tant era es fret que feia!

Quant vengué es vespre s' aturá de nevá, però comensá a bufà llavonses un vent tan fí, que si treyeu es nas an es carré vos quedava congelat.

Jo a s' hora de costum m' en vaig anà an es cafè. Vaig jugá a tresillo tot lo sant vespre, però va esse tanta sa méua mala sort aquella nit, que vaig romandre sense un cèntim.

Quant foren devés les deu vaig sortí d' es cafe y m' en vaig aná a ca-meua.

Havía caminat com una trentena de passes quant, a sa volta d' un carré me va aturà un homo, el qual apesar de trobarnos an es ple de s' hivern, anava vestit com si mos encontrassem dins s' estiu.

¡Pobret! Donava llástima mirarlo.

Es pobre me demaná, per amor de Déu, una llimosna. Jo com vos he dit abans, no duía un cèntim, y no n' hi vaig podê doná, cosa que vaig senti ferm, pues es desitx de socorre'l pobre no l' he sentit may tant viu dins es méu cor com aquella nit.

Aquell homo me contà un rosari de llástimes y desventures: se gonyava es pá trabayant damunt es moll, però, per mor de ses nevades, feia un grapat de dies que no feia feina; tenia cing infants, tots ells petits; sa séua dona estava an es llit, rendida de dolô....

Me digué qu' havia sortit de ca-séua a ses primeres hores d' es matí per veure si podria dá pá an els seus infants, però que en tot lo sant día no havia trobada una bona persona que se condalis de sa séua miseria.

Aquell pobre homo estava resolt, segons me digué, a ferne una de grossa, a matarse

abans d' anar a ca-seua sense dû manjà an els seus fiys.

Jo el vaig consolà tot lo que vaig podê. Ell ¡pobret!, se posá a plorá com un infant.

Me mataré, me mataré, me va dí de sopte aquell desgraciat.

Y heu digué amb un tò de veu qui denotava que vertaderament estava resolt a ferho.

Demá seré mort — afegí el pobre y se despedí de mí plorant. Aquell plôs haurien romput el cor més dû d' el mon.

Vaig estâ tentan de seguirlo tota sa nit per evitâ que dugués a terme es séu propòsit.

Si a ca-meua hei hagués tengut dòbles los hauria anat a cercâ per donarloshi, però jo a les hores vivia tot sol, gonyava poc y anava magre ferm.

Quant me vaig posâ dins es llit vaig pensâ amb aquell pobre homo. Me costá pena adormirme, y aquella nit vaig somiâ qu' an es carré de ca-méua els serenos havien trobat, a s' hora que romp es día, es cadavre d' aquell desditxat, estés damunt sa néu.

L' endemá dematí, tot d' una que me vaig despertâ, vaig obrí sa finestra: Ses taulades y campanâs estaven cuberts de néu; donava fret mirarlos.

Aquell pobre homo, ¿vivía encara? No sé perque, pero vaig creure qu' a les hores es méu sòmit s' havia ja convertit en realitat.

Si primavera era arribada.

Un diumenge feia un día tan hermós, que m' en vaig aná a passetjà p' es camp.

Vaig sortí per sa porta Pintada y, camina caminarás, vaig arribâ fins a Can Pere Antoni.

An aquella hora, casi s' horabaixa, estava ple de gent.

Enrevoltats entorn d' una tauleta de de fusta, baix d' una enredadera que comensava á florí, estaven un homo, una dona y un grapat d' infans.

Tots ells menjaven y bevien a més no podê, y entre bocinada y bocinada, feyen tals riayes, tan fresques, tan plenes d' alegrí, que donava goig sentirles.

Qualsevol qu' hagués vist aquella familia hauria dit, segurament, qu' era sa més ditxosa del mon.

Atret per aquelles riayes me vaig arrambâ a ella, y ¡quina sorpresa més agradable va essê sa méua quant vaig veure qu' aquell homo qu' estava assegut a una taula amb sa dona y els seus infants, gosant y gaudint, era es mateix qu' aquella nit d' hivern me demaná, a sa volta d' un carrê, una llimosna per dû pa an es seus fiys; es mateix que se despedí de mí amb so propòsit de posâ terme a sa seua existencia, perque sa vida

aquella nit no tenia per ell més que llágrimas y miseries!

Desde llevò ensá—mos digué D. Joan quant acabá de contâ aquest fet—sempre que sa dissort m' atupa pens amb aquell homo, y quant recort lo que vos he contat sent neixe dins es méu interiô una forsa que m' anima a suportâ se desgracia y a esperâ sa venguda de millôs dies.

JOAN RAMIS DE AYREFLOR.

Un bon reclam

(Epístola)

Directô amable de LA ROQUETA,
jo no voldria que s' anutjás;
me fan, per força agafâ sa ploma
per esplicarli lo que no sap.

Una partida de senyoretas
de lo mes *mono* de per Ciutat,
fa quatre días que me donaren....
¡Deu los ho pagui!, bons mal-de-caps:

Volen fê públich que tots els *pollos*
van en el dia *poc estufats*
y que això es causa de qu' elles tenen
pô de quedarse per vestí sants.

Com elles saben que jò p' el públich
fas qualque cosa (¡mil desbarats!),
solicitaren molt carinyoses
que ab lo possible les ajudás,
y a dins un sobre colo de rosa
y ab papê idèntich, ben perfumat,
varen escriure'm els seus desitjos
junt ab ses preudes físic-morals,
recomanantme que lo mes pronte
d' un modó o s' altre jo ho publicás.

Com LA ROQUETA es una Revista
que la lletjeixen a cada pam,
per lo agradable de sa lectura,
p'el seus hermosos fotogravats
y entre altres coses perque va escrita
ab un llenguatge tan net y clâ,
vaitx trobâ pròpi, si 'm fés sa gracia,
donâ a ses caixes aquest reclam:

«*Varies polletes, totes ben joves,
desitjen pronte pujâ a la altâ;
una es Antonia, guapa y alegre,
l' altre es Aurora, que també val;
l' altre es Sofia que molt be canta
junt ab na Blanca, que també n' sab;
es na Carlota molt carinyosa;
té n' Angeleta tipo elegant
y na Maria, que es molt afable
val tant com pesa, per ballâ ud vals.*

*Una 'l vol mîsich, l' altra polítich,
l' altra que pinti, l' altra cantant;*

*qui 'l vol poeta, qui ze contenta
ab que 'l seu siga un bon menestral.*

NOTA: *Les senyes creim que no importan.....
¡Totes per Palma les trobarán.»*

Directo amable de LA ROQUETA:
si veste 'm deixa sorti del pas,
ja no més falta que 'n nom de totes
li don les gracias

REVORAICRAG.

La verola

Quan era xich y ab la mare
sortiem a passejar,
las vehinas y hasta 'l pare,
me sortien a mirar.

L' una 'm deya;—¡que 's bufó!
l' altre;— ¡sembla un angelet!
l' altre, tot femne un petó;
—¿que vas a mandâ, reyet?

Y aixis sempre, quan me veyan,
ab sas festes m' enrotllaban,
y en mas galtes, mentres reyan,
un niu de petóns deixaban.

Després de molt temps malalt,
vaig sortir de casa un dia
ab la mare, y natural,
tot m' era goig y alegría.

Mes, de 'ls que 'm veyan passar,
ni un tan sols m' ha dit hermós!....
jo tan que ab ells vaix pensar,
en mon bressolet febrós!....

Molt trist cap a casa anava,
quan, al travessar la plassa,
un noy al altre cridava
y deya:—mira are passa!

—Pobret de mi, ¿qué hi fet jo?
a la mare preguntaba;
—ja ningú 'm fa cap petó
y antes tothom m' estimaba!

—¡La desgracia may vé sola!
fill meu sossega 'l teu plor,
¡se burlan.... de la verola
y ells tenen grabat el cor!

JOSEPH ARAGONÉS Y XELMA.

Crònica il·lustrada

SES FESTES DE SA PROCLAMACIÓ D'EL REY

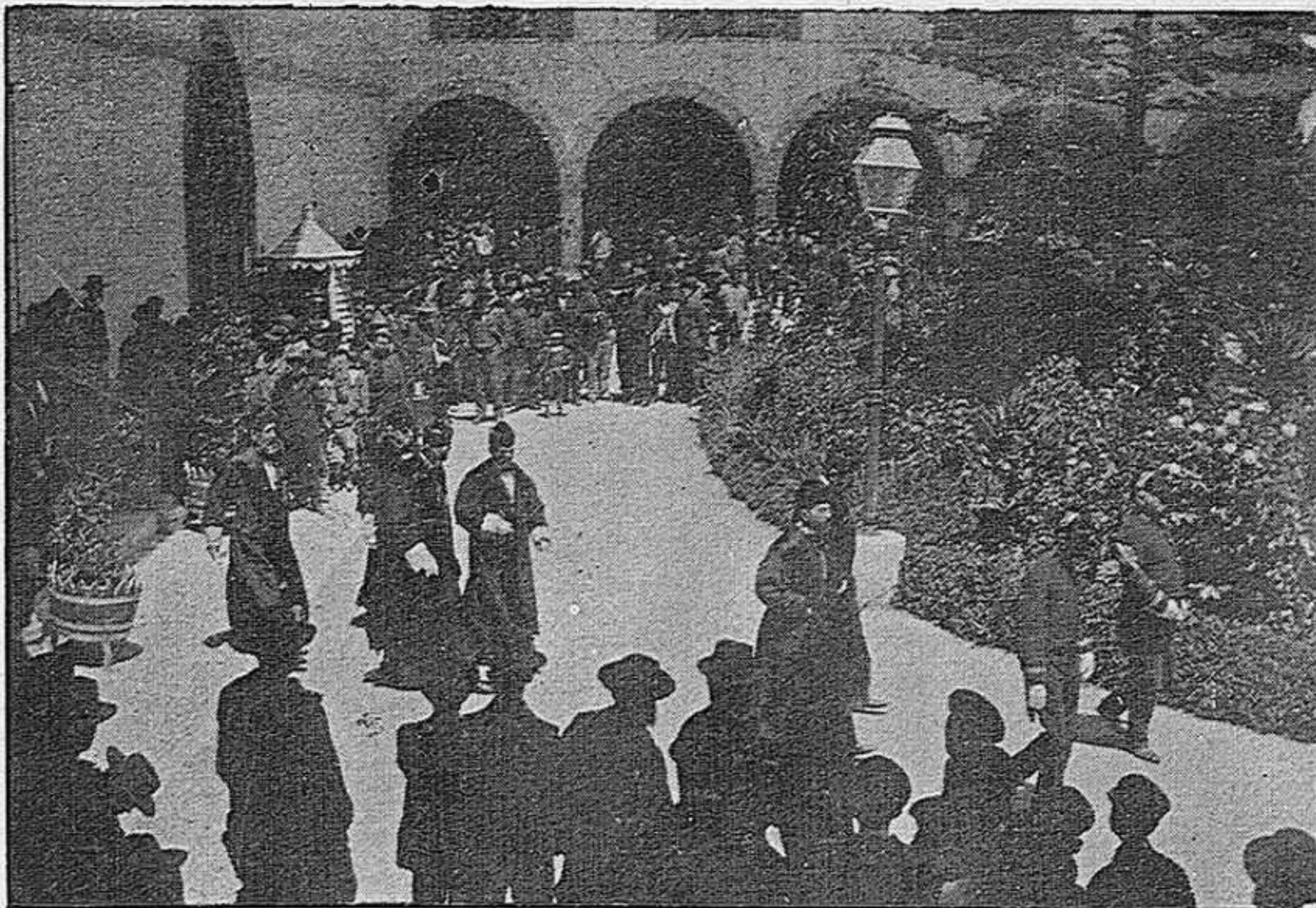
S. M. el Rey Alfonso XIII

DIA 17 d' el present mes va jurar sa constitució el rey de Espanya don Alfonso XIII.

Pareix que sa figura d' el jove monarca ha causat bona impressió an es poble y fins y tot hei ha hagut periòdics rotatius qu' han vist en prespectiva una transformació d' el régim polític, transformació que nesca d' una inteligencia entre el Rey, el poble y l' exercit, preferintlo an el parlamenterisme actual.

Altres, com a les festes de sa proclamació hei han anat casi tots el representants d' el grans estats han vist en això com un acte de solidaritat d' els poders constituits, com aprontarse per la séua defensa devant els enemics de la societat. Diu que lo que més deu interesarlos es guardà sa pau interior perque desgraciats si a qualche lloc sa conseguian victories disolvens, perque a les hores el contagi era segú y es mal dificil de curar.

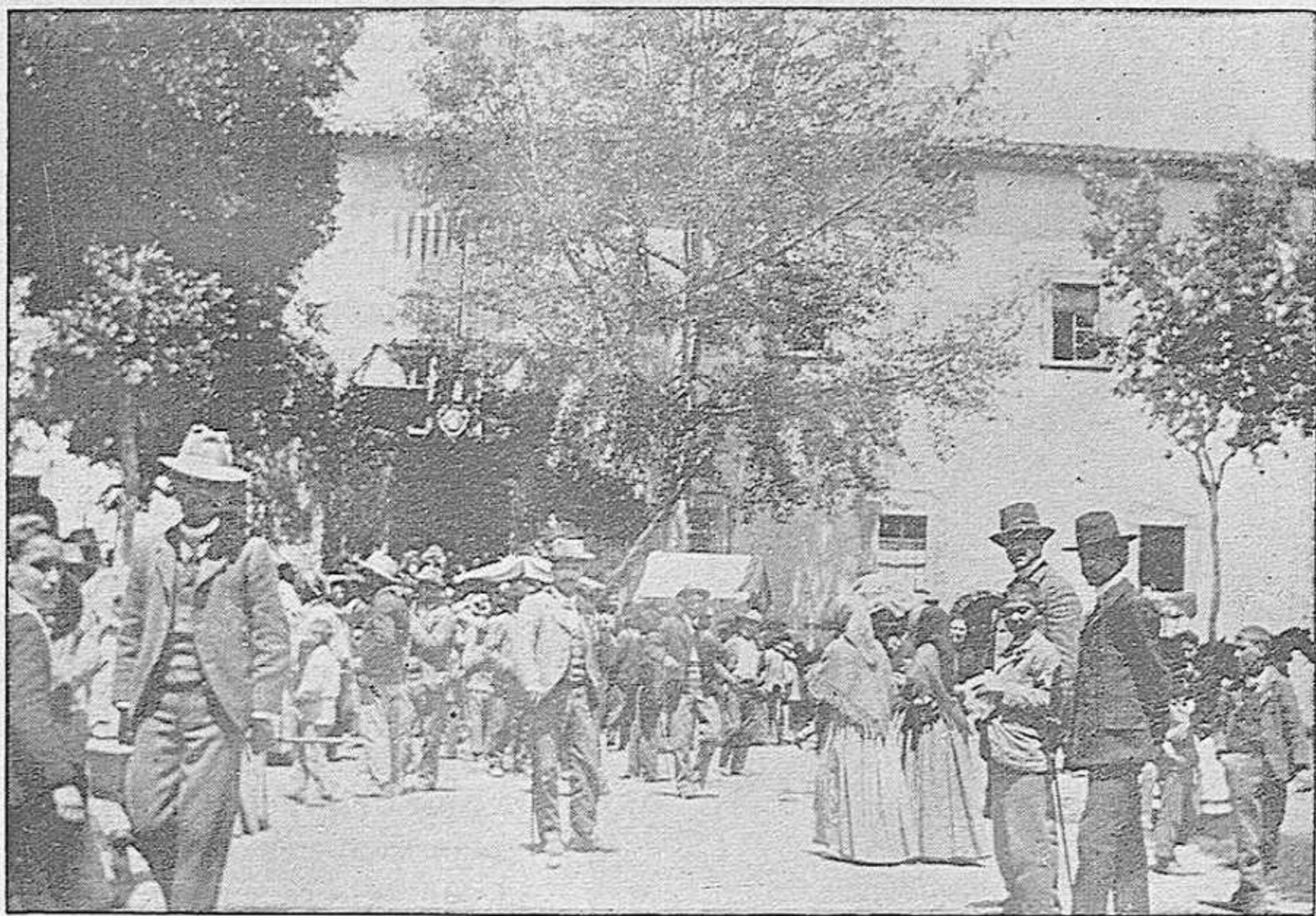
Vertaderament el govern d' Espanya resulta molt dificil, donat qu' els oligarques que fins ara han estat manant y per lo tant se coneixen els efectes d' el séu mando no voldrán amollar sa seua posició y amb ells tota sa farramalla de sa burocracia y per s' altre costat el desitx de les regions de co-

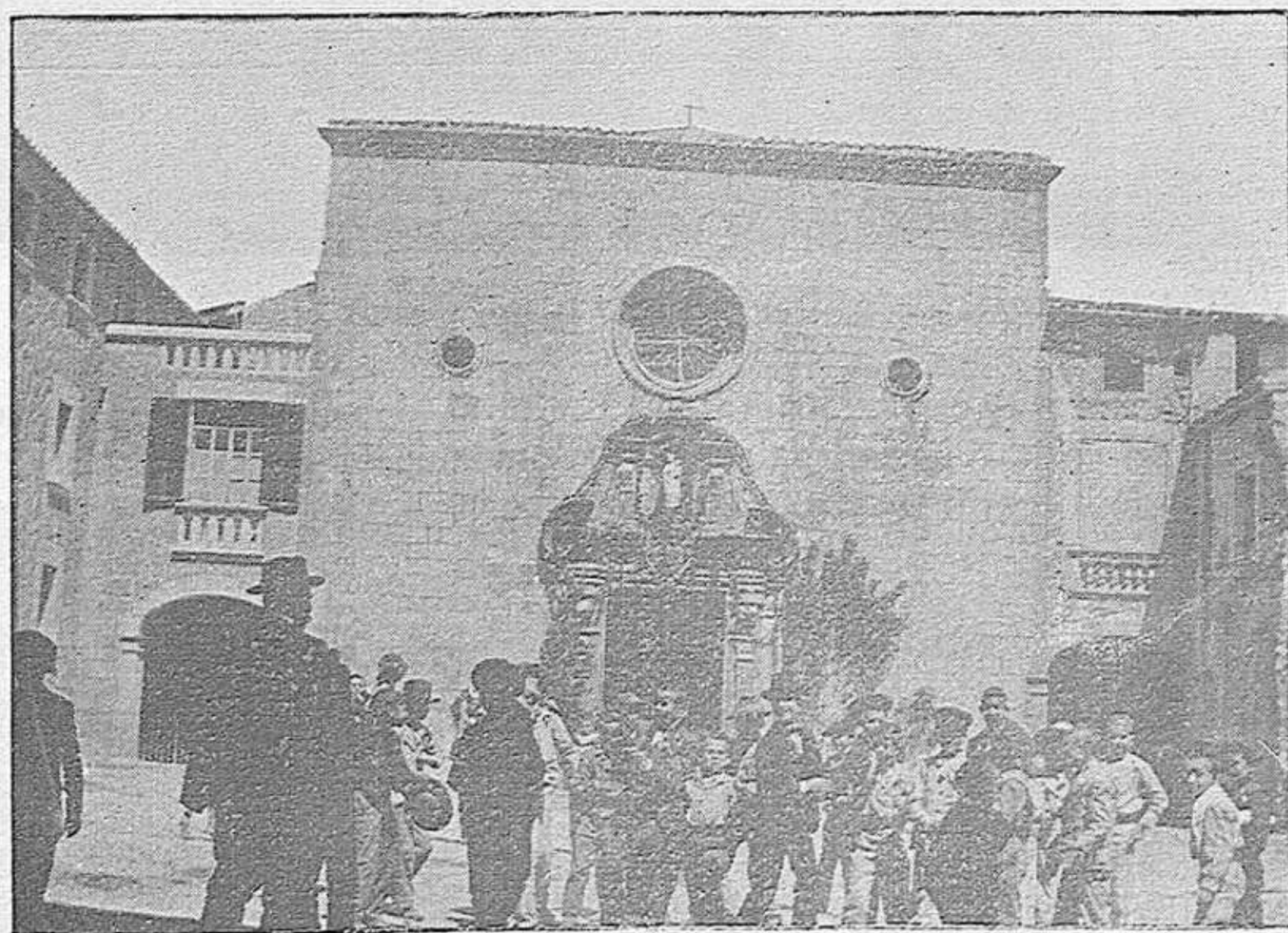
Recepció á Palacio

EXPOSICIÓN DE ORO ESCOLAR

brar cert deslligament de sa seua personalitat aufegada p' el pes de l' uniformisme fins ara reinant.

Un altre d' els problemes es sa qüestió relligiosa, duita ara an es punt culminant y amb que tots esperen el camí que prendrá el rey; si seguirá un camí de contemporisació ò si prendrá resoltament p' els solcs que marca en Canalejas.

Y també té un altre problema: el problema social encara qu' es pot dirse merament politic, pues sa política, sa verdadera politica sempre es estat un batallar p' el bé de sa societat.

El socialisme que per tot arreu está donant que fer, essent casi sempre, fins ara una lluyta entre patrons y obrers, vendrá día que cercará desde l'Estat, com passa ja a Fransa, mides que vagin a socialisar el capital, ja amb impostos progressius a ses herencies ja amb altres lleys consemblants.

Tres son, com veis els grans problemes qu' es té que resoldre; el social, el regional y el relligiós. La tasca no es gens facil; el mes llest s' hi veuria amb feines.

**

Aqui, a Palma les festes foren se pot dir casi solament fetes per l' element oficial. Foren il·luminades ses fatxades de sa Diputació, de s' Ajuntament, d' el Centro militar, y de moltes societats politiquas y de recreo.

La gent va anà en rauja recorreguent es carrers cercant il·luminacions.

Sa banda municipal va tocà a sa plassa de Cort y sa d' es Regiment també va tocà en es *Centro Militar* y devant es Corté d' el Carme.

**

Acompanyam en aquestes retxes el retrato d' el Rey Alfonso XIII, instantàneas d' el Capitá general y després d' el Te-Deum de sa Catedral, de ses comissions quant sortiren de sa recepció qu' hei va haver en el palau de l' Almudaina, y de sa fatxada d' es Corté d' el Carme adornada amb motiu de sa coronació.

El general entrant a Palacio

**

ESCURSIÓ ESCOLAR AN ES COLL D' EN REBASSA

Anunciada ja s' excursió escolar a Lluch p' els mestres d' es partit d' Inca, e's de Palma organisaren dia 15 d' aquest mes una petita excursió en es Coll d' en Rebassa a sa que hi assistiren sa friolera d' uns noucents escolars.

Sa partida va essê de sa porta d' es Camp un poc abans de les quatre d' es capvespre.

Il·lustració Mallorquina

Durant tot es camí cantar en els excursionistes cansons e escolars, entre elles s' *Himno à la bandera*.

Passat sa Curtidora quedá una secció, devés ca'n Fonoy una altre y ses demés passat es fortí de sa Torre d'en Pau.

Allá fent rotlos barenaren, essent una hermosura veure aquella estesa d' atlots qui fent per sa vida intelectual, ajudaven també a sa física.

Després comensaren els jocs y corregueren d' un cap a s' altre semblant una escampadissa de coloms.

Alla sa veien reunits tota casta de jocs qu' inventa s' imaginació infantil.

Festes de sa proclamació.—Es Corté d' el Carme

Excursió escolar an es Coll d'en Rebassa.—A sa porta d'es Camp.

Excursió escolar an es Coll d'en Rebassa.—Un alto a s' excursió

Més tart se replegaren y s' organisá sa tornada a Ciutat entrant per sa porta d' es Moll y cantant altre volta s' *Himno à la bandera*.

Sa festa resultá de bon efecte per s'ordre en que se fé, essent una llástima que unes quantes brusques la desbaratassen qualque poc.

Donam s' enhorabona an els mestres iniciadors.

EXCURSIÓ ESCOLAR A LLUCH

Pujaven cap amunt, per ses costes sense fi, serp inacabable. A cada revolt, una esque-na empinada, casi dreta, mostrava a baix un precipici y els penyals de dalt feyen sombra an el camí, amb ses crestas altives y amenassadores.

Ensa y allà, d'entre els clivells de les roques brotava un filet d'aigo, omplint de ru-mors suaus aquelles montanyes casi inacessibles.

An els derrers revolts descubriem Lluch, enclotat dins la montanya, rodetjat de ro-quisâ apilotat.

D'el brancam d'els abres penjaven banderoles y de dins el portalam d'el pati, de dins la clastre puja, rompent la pau d'el boscs, el soroll de crits y de trafec.

Al atravesar el pontarró dins el gròs pati hei ha una gran gentada, atlots per tot arreu: son els excursionistes, els escolars d'el partit d'Inca qu'han anat a Lluch per solemnisar la jura del Rey.

Un milenâ d'infants, nins y nines corre per allà dins; acostats a ses parets hei ha infi-nitat de carros de totes castes, desde ses dues galeres úniques disponibles a Inca fins an es carro més rustic y primitiu.

Baix d'una porxada, negre de fum, dins grans calderes, s'estava fent el dinâ d'els atlots qu'anaven recullint es dinâ espargintse demunt l'herba, a sa sombra d'els abres; altres ana-van a acullirse baix d'els polls de sa Font cuberta, entre remors d'es follatje y singlots de s'aigo, inacabable.

Devora sa porta del monasteri, a sa sombra de ses oliveres venerables una música to-cava unes maleguenyas y els atlots, atlots la major part de la pagesia cantaven himnes en

forastê. Dins les montanyes de Lluch uns y els altres, els sons de sa música y els crits d'els atlots, retemblaven com a cosa extranya, com prentenguent implantar an aquelles altures plantes de salon y versos de *género chico*, dins l'aire sanitó y pur d'el cô de Mallorca, dins aquella poesia ircomparable que Deu ha creat.

* *

Els mestres, cuidant un poc més es detalls y posant més armonía amb el mèdi ambient haguessen fet una excursió com-pleta, en sentit pedagògic y artístic. Tenen per disculpa se pre-ssa en que fou organizada. A pesar de tot mereixen una felici-tació p'el bon acort de dur a s'aire sanitó, per llocs de be-llesa esplendent, als atlots tancants la major part de s'any dins s'esco'a, ensenyantlos a veure la grandiositat de la belle-sa d'el mon, indicant an els séus esperits volanders es lloc d'aont neix l'estètica no malaltissa, que dona ansies de viure y no deliris malsans.

* *

A la nostre informació fotogràfica duim: el pati de l'iglesia enramada, la clasta amb gent qui trafega; atlots dinant; repar-tint s'arrós y s'entrada d'el poble de Caimari que estava adornada amb murta y un arc dedicat an els excursionistes.

* *

DOS NAUFREGS

Sa segona festa de Pasco de Pentecostés sa ma negre de sa desgracia va gravâ una creu de sang demunt sa fuya d'es calendari, juna fuya tan hermosa!

Lo qu'havía comensat per alegre bauxa, per una expedició de pesca qu'organisaren els desdixats trabayadôs per esplayarse y descansâ de sa penosa feina diaria, acabâ amb

Joan Escudero

un de tants de drames de la mar, qui poques vegades respecta sa pericia y coratge d' els qui la naveguen.

Sortiren amb dèbil llanxa, sense prevenció contra es mal temps y una ratxa de mestral y una maniobra desgraciada bastaren per robâ sa vida preciosa de dos obrês, abocant dins dues famílies tota s'amargô de s'orfandat y sa misèria.

En els primers moments, ses famílies, vent torbarse s'arribada d' els expedicionaris foren preses de viva inquietut, mal está que va anà en augment en quant ses notícies qu' inquirien ansiosamens no els-e daven més qu' un negre pressentiment.

Tres dies de vacilació lluitant amb s'esperansa qui s'anava desfent y després es desconsol de sa demostració d' es temps. Es preferible an això una notícia certa, per delorosa que sia, un un cop sec, per cruel que fos, que fés desvaneixe sa dupta qui roega y consumeix.

Per fi sa trobâ abandonada y assotada per ses ones una llanxa, se seua, senyal qui borrarâ tota esperansa; però els cadavers d' els desgraciats no els ha tret encara la mà, monstre insaciable, qui vestint de d'ol dues famílies, haurâ afegit an es número incontable de ses víctimes es noms d' en Joan Escudero y d' en Francesch Rigo.

Per ses famílies, qui queden a sa misèria s'ha obert en es *Centro Obrero* una suscripció. Que sa caritat vessi demunt tal infortuni es bálsem d' es consol.

Francesch Rigo

**

EL NOU ALCALDE

Antoni Rosselló y Gómez

A sa derrera sessió que va celebrâ s' Ajuntament de sa nostra ciutat fou nomenat alcalde, per elecció d' els senyors concejals don Antoni Rosselló y Gómez.

Aquesta vegada es nomenament es estat p' els representants d' el poble de Palma y no per designació del poder central.

Això ja es una garantia, un pas cap a sa descentralització que tant ha relluit ara a Madrid amb motiu de sa reunió d' els alcaldes, conformes tots en donar major vida an els ajuntaments, que no siguen ximpls manats d' els polítics de sa cort, si no que visquen un poc de vida propi, ja qu' ells tenen es dever de coneixe ses necessitats d' el poble que representan.

El nou alcalde ha entrat amb bon peu; veurem com heu farà.

Ara s' Ajuntament necessita una bona marxa per emprendre amb èxit es derribo de ses murades y ensanxe de Palma.

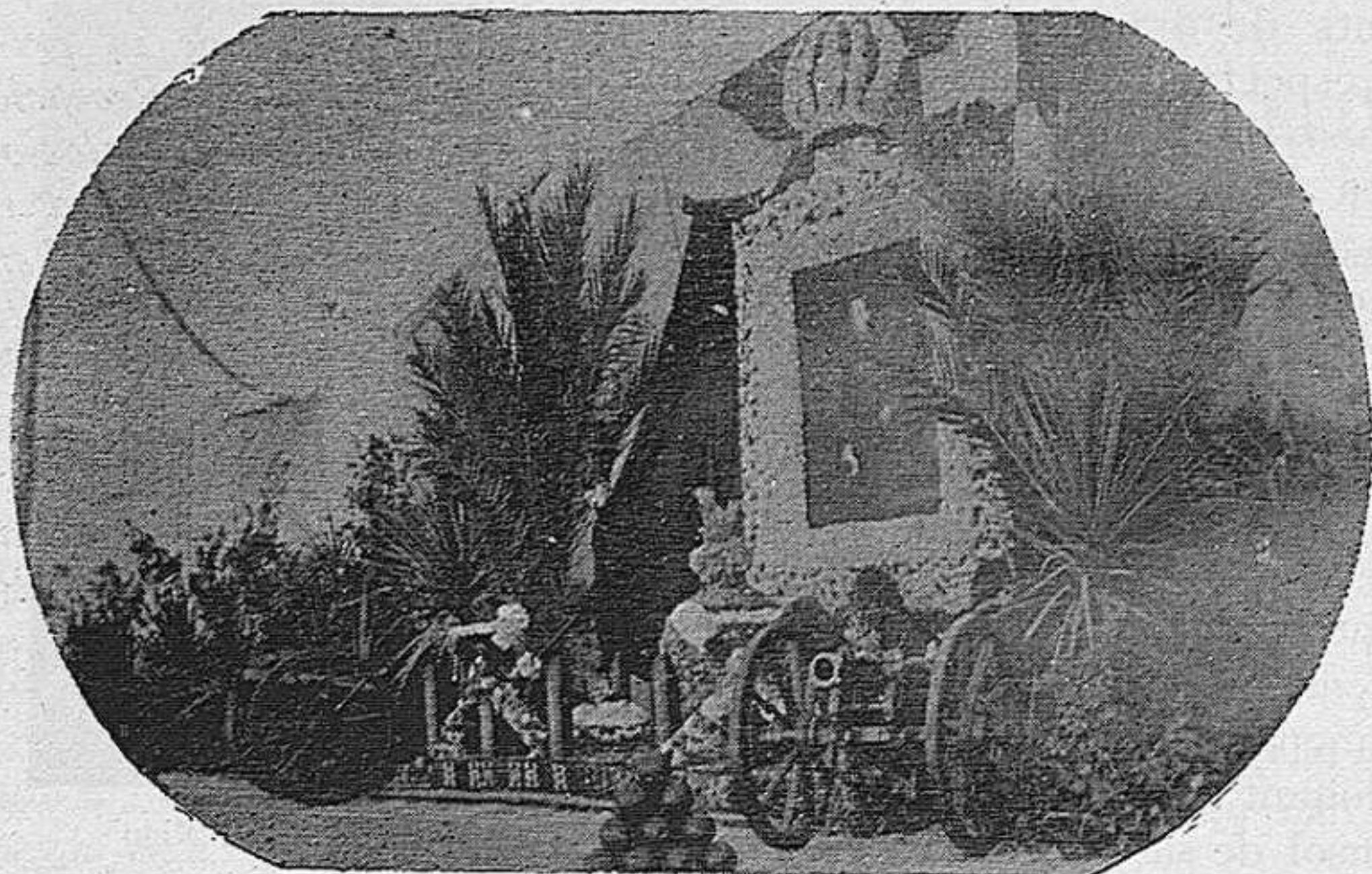
**

BENDICIÓ D' UNA BANDERA

Per disposició d' el ministre de la Guerra s' ha format a Palma un batalló de artilleria. Días passats se celebrâ sa bendició de sa bandera d' el nou batalló.

L' acte fou molt solemne. S' iglesia de Santa Creu va esser decorada amb trofèus

Bendició d'una bandera. — El Corté de Sant Pere.

apropiats y el dematí de sa bendició es va veura plena de gom en gom de gent distingida de Palma. Hei havia atletes á *tutti plen* elegantísimes.

Desde Santa Creu, els invitats anaven an el corté de Sant Pere, ahont, s' hi havia aixecat una gran tenda de campanya, y per tot arreu estava ple de flors y de murta.

Tots els invitats foren obsequiats amb un *lunch*.

**

A la solemnitat de s'acte, ajuda també la presencia del senyor Bisbe, qui benehi sa bandera, y de ses primeres autoritats.

A baix de la tenda de campanya apareixia el retratro d'el Rey Alfonso XIII rodetjat d'una vasa de flors atapides y abaix d' ell una bomba grosísima feta de flors vermeyes. Això sa veu a un d' els fotogravats que publicam.

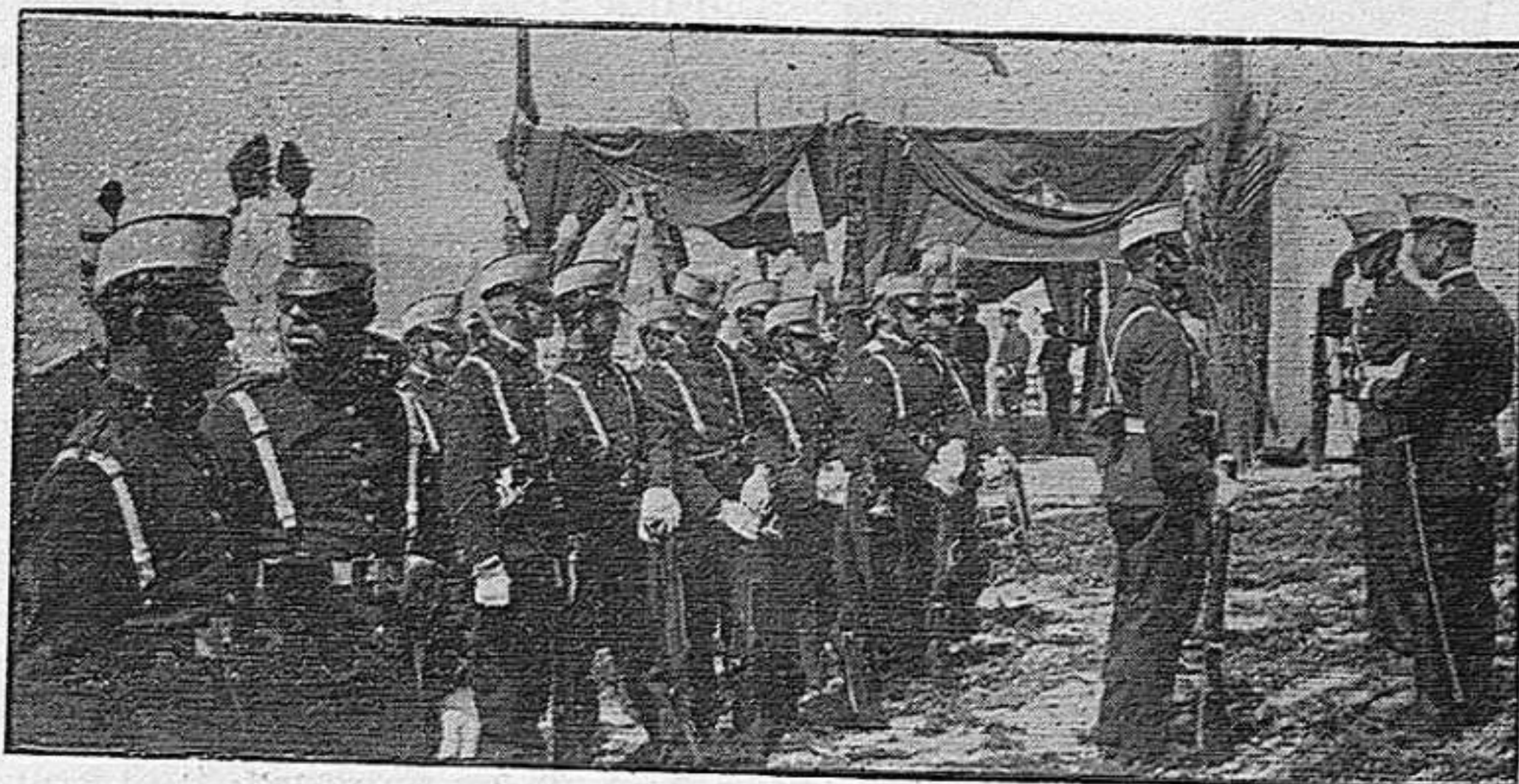
Bendició d'una bandera. — Grupo d'oficials.

Exteses, formant artisticstrofeus bombes, projectils y canons n' hi havia a balquena y per entre aquells objectes de mort y de destrucció ses jove-netes exclatant vida y alegría dominaven en sa seua conversa nerviosa y argentina y en sos vestits de colors clars, demunt el grisenc d' els canons y projectils.

**

De tan simpática festa publicam avuy tres instantáneas, ahont apareix un grupo d'oficials donant ses derrerres instruccions y un altre de soldats preparantse per anâ a sa bendició.

X.

Bendició d'una bandera. — Preperant ses tropes.

Sumari:

TEXTE:

Corpus, per M. Sarmiento.
Amor a la llengo de mos avis, per M. de los
 Herreros de Bonet.
Penes y alegries, per J. Ramis de Aireflor.
Un bon reclam, per Revoraicrag.
Sa varola, per J. Aragonés y Xelma.
Crònica ilustrada, per X.

GRAVATS:

Portada.—Un tamborê de la Sala.
Processó d' el Còrpus.—Tamborê majô, Ma-
 ssé de s' Ajuntament.

CRÓNICA ILUSTRADA.—*Ses Festes de sa pro-
 clamació del Rey: S. M. el Rey, Recepció
 a Palacio, Es general entrant a Palacio,
 Festes de sa proclamació, Es cortê d' el
 Carme*.—*Excursió escolar an es Coll d'en
 Rebassa: A sa porta d' es Camp, Un alto
 a s' excursió*.—*Excursió escolar a Lluch*.
 —*Dos Naufragis: Joan Escudero, Fran-
 cesch Rigo*.—*El nou Alcalde; Antoni Ro-
 sselló y Gómez: Bendició d' nna bandera;
 El cortê de Sant Pere, grupo d' oficials,
 preparant ses trôpes, Massê de sa Dipu-
 tació*.

Agencia Agrícola Balear

Aquesta agencia instalada a sa plassa d' es Mercat—87, garantisa ses primeres matèries per abonos, que procedeixen directament de sa seua casa o d' es Sindicat Agrícola de Manacor. Es prèus son segons ses cotisacions de Valencia y Barcelona.

Surtit complet de productes antisèptics o insecticides moderns per combatre amb èxit ses malalties de ses plantes.

Exposició permanent de màquines útils y aparatos agrícoles. Se comanen tota casta de plantes y de llavors. Hey ha existencia d' els forratges que millò resultats han donat.

Desitjant donâ impuls a sa secció d' Agricultura dispon sa casa de tota casta d' hormetjos y de personal intelgent per ses instalacions de beyès.

HORES DE DESPATX DE 9 A 2 D' ES CAPVESPRE

Té gran èxit fa molts d' anys
 y está aprovat p' els doctòs
 es **Xarop Llull**, d' els millòs
 per matâ els cues d' els infants.

Se ven a casa del inventô, de Son
 Servera, y a Palma: Centro Farma-
 cèutic y Farmacia Valenzuela.

¡Calsats de Moda!

ESMERADA CONFECCIÓ

Sabateria RATIER

Carrê de sa Cadena de Cort, 7 y 9

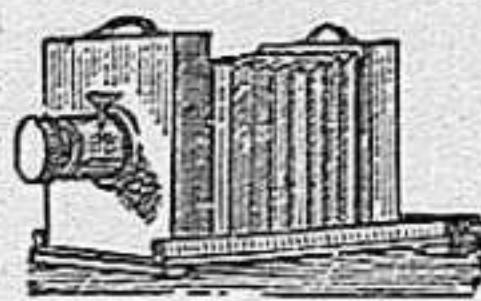
Venta de tabacs y efectes timbrats

ROCA Y VADELL

Sant Domingo, 44-2.

Agents per Balears de ses més importants
 Compaynies de Seguros **Unión de Londres**
 (ram de vida), **Sun Fire** (incendis), **Zudrich**
 (contra els accidents), **Lloyd Malagueño**
 (maritims). Pólizes inmillorables. Inmediat
 arreglo y pago de sinestres.

Per més informes dirigirse an els agents.

DROGUES

Productes químics,

Aparatos y Artículos de fotografía

— D' EN —

DOMINGO DURÁN

Especialitat en teles y tubos de colors al oli,
 pincells y brotxes, paletines, plaques y papers
 fotogràfics. Laboratori á disposició d' els afi-
 cionats. *Vistes de Mallorca*.

Carrê de Colón n.º 5 y Rastrillo n.º 10

PALMA DE MALLORCA

FOTOGRAFÍA MALLORQUINA

— D' EN —

Pep Truyol

Conquistadó, 28

Vistes de Mallorca per turistes
 tamany 13x18 y 18x24, vistes es-
 teroscòpiques y targetes postals.—
 Trabays fotogràfics de tota casta.
 — Fotoplatino a prèus reduits.

Si tossiu,

preniu

Amb constancia y decisió

Ses pastilles **Rosselló**

Depòsits: a ses Farmacies

Valenzuela y Obradó.

Relotgeria Espanyola d' en Miquel Girbent

Relotges d' or y plata, acer, nikel, dublé,
 d' aquells que may s' espenyen y sempre marxen bé,
 de paret, sobremesa, despertadòs en gran
 amb unes tals campanes qu' els sorts despertarán.
 Per adobâ relotges, no hi ha, parlant en plata,
 altre relotgeria, millor y mes barata.

RELOTGES DE TOTA CASTA—Carrê d' en Colón, 22

MATEMÁTICAS, FÍSICA Y QUÍMICA

Repàs per exàmens a s' Institut y preparació per carreres especials. (Militars, Aduanas, etc.)

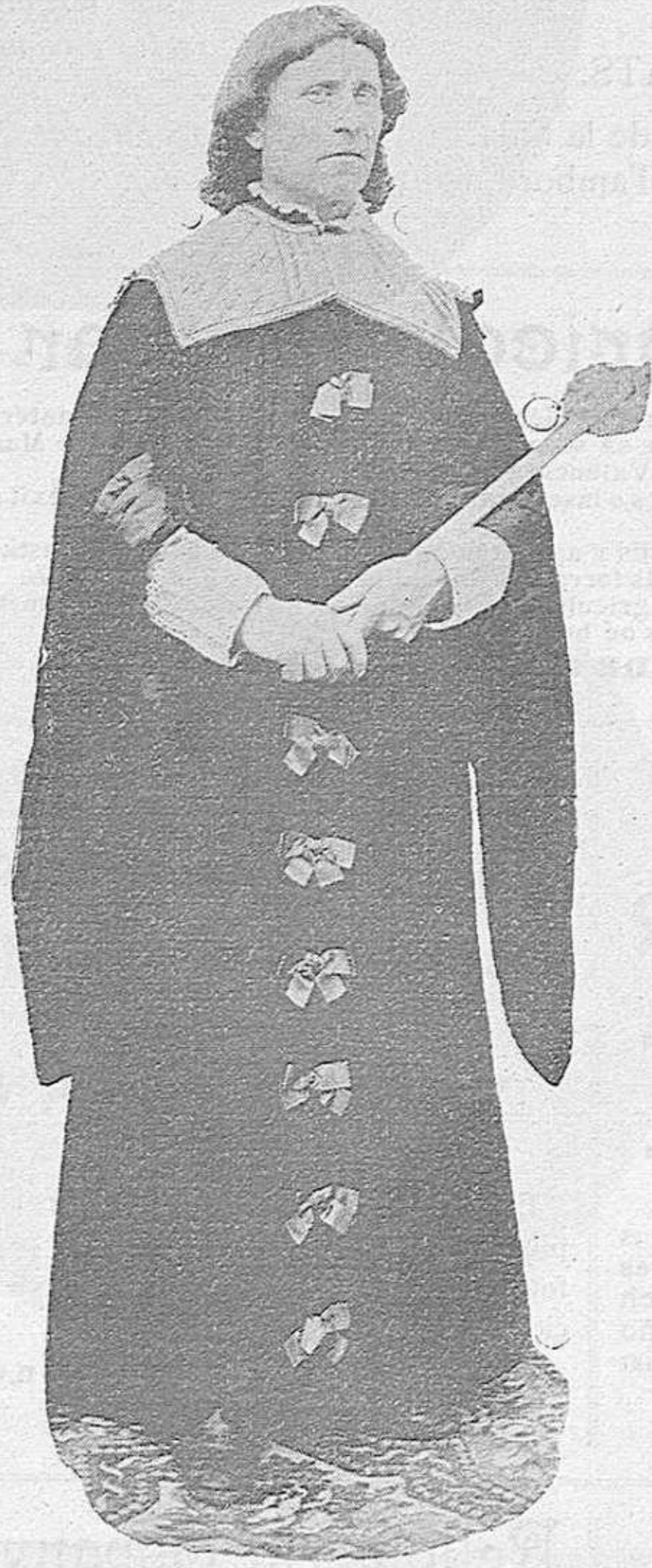
— PER —

Don Francisco Bonet de los Herreros

Llissons a ca séua o a ca s' alumno, a prèus convencionals.

INFORMES: CAVALLERÍA, 6, Pral.

Massé de la Diputació.